

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Der er jo stillet en hel del ændringsforslag til dette lovforslag, som i titlen kaldes et lovforslag om restanceinddrivelse, men som rettelig er et lovforslag, der går ud på at forebygge, at skatte-restancer opstår.

Socialdemokratiet og SF har for det første stillet et ændringsforslag, som går ud på ikke at forhøje bundgrænserne for, hvornår der sker opkrævning fra eller udbetaling til dødsboer for mellemperioden samt udbetaling til den efterlevende ægtefælle. Jeg vil gerne sige, at regeringen må afvise dette ændringsforslag.

Lovforslaget indeholder på dette punkt en klar forenkling. Såfremt grænsen for opkrævning af restskat i dødsboer sættes op fra 4.000 kr. til 10.000 kr., vil skattemyndighederne i flere tilfælde end i dag kunne nøjes med en umiddelbar bedømmelse af, om der er grund til at foretage en afsluttende ansættelse. En række egentlige skatteberegninger vil således kunne undlades.

Lad mig også minde om, at denne beløbsgrænse overhovedet ikke har været reguleret siden 1970, så det er mig uforståeligt, at Socialdemokratiet og SF vil sige nej til den klare afbureaukratisering, som ligger i regeringens lovforslag. På den baggrund må regeringen afvise S' og SF's forslag.

Fru Pia Gjellerup og i øvrigt også hr. Jens Thoft beskæftigede sig meget med et andet af de ændringsforslag, som de to partier har stillet, nemlig det ændringsforslag, der går ud på, at der af frivillige indbetalinger, som foretages i perioden fra 1. januar til 15. februar, skal betales et gebyr på 4 pct.

I dag er det jo sådan, at der gebyrfrit kan foretages frivillig indbetaling af restskat indtil 1. februar. Regeringen foreslår i sit lovforslag, at fristen udløber 15. februar. Men nu foreslår Socialdemokratiet og SF altså, at sådanne frivillige restskatteindbetalinger skal pålægges et gebyr på 4 pct. Jeg forstår overhovedet ikke baggrunden for forslaget.

Hr. Jens Thoft og fru Pia Gjellerup beskæftigede sig meget med det, der blev kaldt spekulationsprægede restskatter, og hr. Jens Thoft hæftede sig meget ved begrebet de store skatteydere, der spekulerer i at danne restskatter. Jeg ved ikke, hvem det er, fru Pia Gjellerup og hr. Jens Thoft tænker på. Men kendsgerningen om det ændringsforslag, der er stillet her, er jo i hvert

tilfælde, at det rammer alle, også dem, som ufrivilligt er kommet ud for, at der er opstået en restskat.

Muligheden for at foretage gebyrfri indbetaling af restskatter senest den 1. februar – efter regeringens forslag den 15. februar – sigter netop på at få så store restskattebeløb som overhovedet muligt betalt ind på et så tidligt tidspunkt som muligt til det offentlige. Derfor forstår jeg slet ikke baggrunden for forslaget.

I øvrigt vil jeg føje til, at hvis man indførte dette gebyr for frivillige indbetalinger i perioden 1. januar – 15. februar, ville det komplicere systemet utrolig meget. For den enkelte skatteyder ville tillægget blive opfattet som aldeles uforståeligt, og mellemværendet med skattevæsenet ville blive sværere at beregne.

Fru Pia Gjellerup beskæftigede sig også med den anden del af det samme ændringsforslag, nemlig den, der går ud på at indsætte en bemyndigelse, hvorefter skatteministeren i særlige tilfælde kan udsætte fristen for frivillige indbetalinger til 1. august. Fru Pia Gjellerup argumenterede for forslaget ved at henvise til, som fru Pia Gjellerup udtrykte det, at situationen omkring udsendelsen af årsopgørelser er ringere i år, end den var sidste år, hvor den var besværlig. Jeg tror også, fru Pia Gjellerup brugte udtrykket, at der var udsigt til skattekaos på dette område i lighed med sidste sommer. Jeg må på det kraftigste afvise det udsagn. Det er tværtimod sådan, at udsendelsen af såvel selvangivelser som årsopgørelser foregår helt planmæssigt. Det er da rigtigt, at der er en del skatteydere, som ved at undlade at indsende oplysningskort frivilligt har besluttet, at de ikke har noget imod at modtage en årsopgørelse senere end 1. maj, men det ligger i selvangivelsesordningen, at der for skatteyderen er indført en frivillig mulighed for selv at afgøre, hvornår årsopgørelsen skal komme. Der er mulighed for at få årsopgørelsen senest omkring 1. maj, såfremt der indsendes oplysningskort, men det er frivilligt at bruge oplysningskortet. Hvis man ikke bruger det, er det på forhånd gjort klart for skatteyderne, at årsopgørelsen kommer senere, nemlig i perioden juni–juli. Derfor er det på den ene side rigtigt nok, at der er lidt færre, der modtager en meget tidlig årsopgørelse, end sidste år, men det er resultatet af et frivilligt valg, som den enkelte skatteyder selv har foretaget. Skatteyderen har selv sagt, at han sådan set er